گزارش خبر
NEWSREPORT
کد خبر: ۴۵۱۷۵۸
سه شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۰ ۱۰:۳۲

درباره بابک خرمدین، قتل و "سوگنامه اش "

خبر تلخ و کوتاه بود؛ بابک خرمدین (کارگردان) به قتل رسید؛ این فیلم ساز که در ۴۷ سالگی از دنیا رفت با «سوگنامه ای برای یاشار» اولین فیلم بلندش را بر پرده سینمای «هنر و تجربه» دید.

به گزارش خبرنگاران فرهنگ،هنر و رسانه گزارش خبر، خبرهای اولیه و شوک آمیز از قتل این کارگردان، توسط پدر و مادرش در شهرک اکباتان حکایت دارد و حالا تا تایید دقیق جزییات باید صبر کرد.
بابک خرمدین سال ۱۳۵۳ در تهران متولد شد. وی دارای مدرک کارشناسی ارشد سینما از دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران و فارغ التحصیل ۱۳۸۸ است، این کارگردان سال ۱۳۷۹ در دوره فیلم سازی یک ساله انجمن سینمای جوانان دفتر تهران شرکت کرد.
بابک خرمدین فیلم «سوگنامه ای برای یاشار» را آن طور که خودش می گفت تا حد زیادی با الهام گرفتن از زندگی خود ساخته است. او در سال ۸۹ به عنوان دانشجو راهی لندن می‌شود و در آن‌جا با مساله مهاجرت و غربت درگیری پیدا می‌کند. یاشار شخصیت اصلی فیلم او هم چنین سرگذشتی دارد. او جوانی است که با ویزای دانشجویی وارد لندن شده است. همزمان با اتمام کالج، دچار مشکل مالی و دلتنگی برای خانواده‌اش و ایران می شود. اکنون او بین ماندن و برگشتن مردد است و به استیصال رسیده است. این نقش را یاشار علی‌شناس بازی کرده است که از دوستان کارگردان بوده و سابقه بازیگری نداشته‌است. بابک خرمدین برای گرفتن بازی بهتر از او، فیلم‌نامه را در اختیارش نگذاشته و صحنه به صحنه موقعیت را برای او توضیح می‌داده است.
در مراسمی که دی ماه سال ۹۴ به بهانه اکران فیلم بابک خرمدین در موزه سینما برگزار شد، او از پدرش دعوت کرد که به روی صحنه بیاید و پدرش در سخنانی کوتاه گفته بود: «به نام خداوند آموزگار و به نام شهدای گلگون کفن جنگ هشت ساله و درود به شرافت آن شهدا که مملکت را حفظ کردند. من سرهنگ پیاده ستاد خرمدین هستم. ۳۰ سال خدمت کردم، ۶۹ ماه در مناطق عملیاتی بودم، دو مرتبه شیمیایی شدم و ۴ بار ترکش خوردم و خوشحالم که در مقابل ممکلت انجام وظیفه کردم. به جوانان توصیه می‌کنم از این گهواره وطن غافل نباشند چون رشد و سربلندی آنان در همین مملکت اتفاق می‌افتد. از این ۳۰ سال خدمت ۱۷ سال را دور از خانواده انجام وظیفه کردم و تمام زحمات خانواده روی دوش این خانم عزیزم (همسرش) بود که وطن دوم من هستند.»
بابک خرمدین کارگردان «سوگنامه‌ای برای یاشار» هم یادآور شده بود:« این اولین فیلم حرفه‌ای من است. اما «سوگنامه‌ای برای یاشار» یک فیلم حرفه‌ای نیست و این فیلم بدون هیچ امکانات و حتی مجوزی با کمک دوستانی که آن زمان داشتم ساختم و یک فیلم کاملا شخصی است. اگر می‌خواستم مجوز بگیرم، داستانی برای خودش می‌شد. با ویزای دانشجویی نمی‌توانستم برای مجوز اقدام کنم و در دوره‌ای هم آن‌جا بودم که با ایرانی‌ها خوب برخورد نمی‌شد . این روش فیلم‌سازی را در آن‌جا گریلا یا چریکی می‌گویند و خود دانشجویان انگلیسی هم به این روش فیلم‌هایی می‌سازند.»
زنده یاد اکبر عالمی هم که در آن مراسم حضور داشت در سخنانی کوتاه گفت: « بیشتر از ده سال پیش بابک خرمدین دانشجوی ممتاز دانشگاه تهران بود و بعدها شنیدم رفت انگلیس و از شنیدن خبر برگشتش به ایران خوشحال شدم.»بهروز معاونیان صدابردار هم در این مراسم گفته بود: «بیشتر صداها در این کار با خود دوربین ضبط شده بود اصلا یک کار سوپر مستند بود. ولی تمام حس کاراکتر (کارگردان) نسبت به پدر و مادرش و این‌که چطور شد رفت و چطور حس نزدیکی به همین پدر و مادر باعث شد، برگردد در فیلم پیدا بود و خوشحالم که امشب این پدر و مادر (پدر و مادر بابک خرمدین) را از نزدیک می‌بینم.»
از آثار بابک خرمدین می توان از “بور بیجاده رنگ” (۱۳۸۶ ;۲۲ دقیقه)، “سه شنبه: مامان” (۱۳۸۸ ;۹ دقیقه)،فیلم نیمه بلند داستانی “روزن (کورسو) ” (۱۳۸۹ ;۴۲ دقیقه) ، فیلم بلند داستانی “سوگنامه ای برای یاشار” (۱۳۹۲ ; ساخته شده در لندن (۷۲ دقیقه)، ساخت سه فیلم کوتاه داستانی به نام‌های “برش” (۱۳۸۳ ; به مدت (۱۲ دقیقه) نام برد.
این هنرمند جایزه بهترین فیلم کوتاه داستانی برای ” بور بیجاده رنگ” در جشنواره بین‌المللی فیلم آسا (فیلم‌های انسان دوستانه) ۱۳۸۸ دریافت کرده بود و کاندید (فیلمنامه، تصویر برداری، تدوین و صدا)،برنده دیپلم افتخار بهترین کارگردانی برای فیلم “بور بیجاده رنگ” در پنجمین جشنواره بین‌المللی پروین اعتصامی ۱۳۸۸،برنده جایزه بهترین کارگردانی و بهترین فیلمنامه و بهترین صدا برای فیلم “بور بیجاده رنگ” در ششمین جشنواره دانشجویی فیلم نهال (دانشگاه هنر)۱۳۸۸ و کاندید بهترین (تصویر برداری و تدوین) شده بود.